

CURTEA DE APEL BRAȘOV

Calendarul întrunirilor trimestriale organizate la nivelul Curții de Apel Brașov potrivit dispozițiilor art. 26² din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, pentru anul 2012

DOMENIUL DE SPECIALIZARE

CIVIL

CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

PENAL

2012

Minuta
Ședinței de practică neunitară
Din data de 4.04.2012.

Întâlnirea a fost organizată de președintele secției civile și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și au participat judecătorii specializați în judecarea cauzelor de drept civil de la Curtea de Apel Brașov și instanțele din raza teritorială a acesteia.

Au fost dezbătute următoarele probleme de practică neunitară:

1. Data de la care curge termenul de trei zile pentru formularea contestației, în materie de insolvență.

a) Într-o primă opinie, majoritară, s-a apreciat că acest termen curge de la data depunerii raportului de activitate, la dosarul cauzei de către administratorul judiciar/lichidator, aplicându-se prevederile art. 21 alin. 4 din Legea nr. 85/2006, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 169/2010, mai exact de la data primului termen de judecată, după depunerea la dosar a acestui raport, astfel că partea să aibă posibilitatea de a se apăra.

b) Într-o altă opinie s-a apreciat că acest termen curge de la data comunicării ori publicării raportului administratorului judiciar/lichidatorului în buletinul procedurilor de insolvență.

c) Într-o altă opinie s-a procedat la aplicarea exactă a textului de lege respectiv a disp. art. 21 din legea insolvenței, potrivit căruia contestația trebuie să fie înregistrată în termen de 3 zile de la data depunerii raportului, la dosarul cauzei.

Această problemă de drept va fi pusă în discuție în cadrul ședințelor de practică neunitară, organizate de ÎCCJ.

2. Calea de atac în acțiunile care au ca obiect anulare hotărâre AGA, în baza disp. art. 132 pct.9 din Legea nr. 31/1990.

În mod constant Tribunalul Brașov, stabilește calea de atac ca fiind apelul, deși textul de lege a fost modificat în sensul că, se atacă numai cu recurs.

3. Caracterul contencios sau necontencios al acțiunilor privind uzucapiune.

a) Într-o primă opinie s-a considerat că într-o cerere de constatare a dreptului de proprietate pe calea uzucapiunii în baza art. 28 din decretul lege nr. 115/1938 s-a apreciat că este o procedură necontencioasă.

b) Într-o altă opinie s-a apreciat că procedura necontencioasă la care se face referire privește publicitatea care trebuie să o facă notarul timp de șase luni, iar în lipsa oricărei opoziții se finalizează în manieră necontencioasă. Aceasta devenea contencioasă în caz de opoziție. În prezent legea notarilor publici nu mai prevede această procedură și în baza decretului lege nr. 115/1938 procedura este contencioasă.

În opinie majoritară, s-a apreciat că procedura este una necontencioasă, prevăzută de legea specială, respectiv decretul lege 115/1938.

În aplicarea disp. art. 130 din decretul lege nr. 115/1938, Judecătoria va emite o somație căreia îi va asigura o largă publicitate pentru a da posibilitatea celor interesați să formuleze opoziții, însă încheierea sau după caz, hotărârea pronunțată de instanța competentă nu vor pronunța decăderea vechiului proprietar, ci vor constata îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de art. 28.

De esența procedurii necontencioase este lipsa intereselor potrivnice față de alte persoane, însă în măsura în care se face opoziție sau este invocat un interes de o terță persoană,

cererea capătă caracter contencios, urmând în acest caz procedura prevăzută de lege.

4. Aplicarea cauzei Pravednaya contra Rusiei, în cauzele privind contestațiile la deciziile de revizuire, promovate de personalul auxiliar, în aplicarea Legii nr. 118/2010.

În mod constant Curtea de Apel Brașov, a apreciat că în cauzele, ce au ca obiect revizuirea deciziilor de pensionare ale personalului auxiliar, nu este aplicabilă cauza Pravednaya contra Rusiei.

Nu ne aflăm în situații similare cu cea reținută de CEDO în respectiva cauză.

Hotărârile judecătorești prin care au fost admise contestațiile reclamantelor împotriva deciziilor de recalculare a pensiilor personalului auxiliar, s-au întemeiat la acel moment pe o HG care a fost abrogată prin OUG nr. 59/2011. Pe baza acestei ordonanțe s-a dispus revizuirea deciziilor de pensionare, inclusiv ale contestatoarelor care au câștigat în instanță procesele împotriva primelor decizii de pensionare.

În cauza Pravednaya este vorba de o cale de atac promovată în instanță, respectiv o revizuire, împotriva unor hotărâri judecătorești definitive, prin care reclamanta câștigase dreptul la pensie, într-un anumit quantum. (vezi cauza Brumărescu). Or, în cauzele privind pensiile de serviciu ale grefierilor, ne aflăm în situația intervenției legiuitorului, prin OUG nr. 59/2011, în care este stabilită metodologia de calcul a pensiilor și transformarea lor din pensii speciale, în pensii din sistemul public. Instanțele, în primul ciclu procesual, au analizat recalcularea pensiilor în condițiile în care exista un act normativ, care ulterior a fost abrogat și printr-un alt act normativ, s-a stabilit o nouă metodologie de calcul a acestor pensii. Nu este vorba despre o cale extraordinară de atac promovată în instanță de Casa Județeană de Pensii, ca în cauza Pravednaya, ci de o intervenție a legiuitorului, care nu poate fi ignorată.

În soluționarea acestor spețe, trebuie avute în vedere și deciziile de inadmisibilitate pe care le-a pronunțat CEDO, în

data de 7.02.2012, cu privire la încălcarea art. 6 din Convenție, a art. 1 din Protocolul I adițional la Convenție și la încălcarea disp. art. 14 din CEDO.

Întocmit,
Președinte secție civilă;
Judecător Nicoleta Grigorescu

Minuta
Ședinței de practică neunitară
Din data de 11 iulie 2012

Întâlnirea a fost organizată de președintele secției civile și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și au participat judecătorii specializați în judecarea cauzelor de drept civil de la Curtea de Apel Brașov și instanțele din raza teritorială a acesteia.

Au fost dezbătute următoarele probleme de practică neunitară:

JUDECĂTORIA ÎNTORSURA BUZĂULUI

I. Cadrul procesual legal, într-o acțiune privind partajul unui bun imobil, între soți, la cererea unui creditor potrivit disp. art. 353 cod civil, în condițiile în care asupra aceluși bun este înscrisă ipotecă în favoarea unei bănci.

a) Într-o primă opinie se apreciază că ar fi necesar ca procesul să se poarte și în contradictoriu cu societatea bancară, în favoarea căreia s-a înscris ipoteca;

b) în cea de-a doua opinie s-a apreciat că prezența băncii în proces nu este necesară, întrucât ipoteca vizează bunul și nu persoana, prezența acesteia fiind necesară numai în faza de executare silită.

Opinia Curții. Se apreciază că nu poate fi respinsă acțiunea de partaj ca inadmisibilă, numai pentru că Banca nu este chemată în proces. Este importantă însă, prezența Băncii în proces, întrucât în funcție de modul de atribuire al bunului ipotecat, se va transmite probabil și contractul de credit, în care poate fi parte contractantă celălalt soț.

II. În cazul în care, la momentul constatării contravenției, persoana fizică era decedată, au calitate procesual pasivă moștenitorii, dacă se formulează plângere contravențională.

- a) Într-o primă opinie s-a apreciat că nu au calitate procesual pasivă;
- b) în altă opinie s-a apreciat că au calitate procesual pasivă și moștenitorii.

Opinia Curții. Este corectă opinia exprimată la punctul b)

În situația în care sancțiunea aplicată este amenda, statul deține creanța care are natura unei datorii, fiind inclusă în patrimoniul celui care lasă moștenirea.

III. Într-un proces de sistare a stării de indiviziune, ce are ca obiect un bun imobil, casă și teren, asupra căruia unul din coindivizari are și un drept de uzufruct asupra cotei celuilalt coindivizar, iar prin raportul de expertiză se constată că bunul nu este comod partajabil în natură, cum se poate soluționa litigiul dintre părți.

Dacă prin raportul de expertiză efectuat în cauză, se constată că imobilul nu este comod partajabil în natură, soluția ce poate adoptată în această situație, este atribuirea în totalitate a imobilului către uzufructuar, cu obligarea acestuia la plata sulței corespunzătoare către celălalt coindivizar.

JUDECĂTORIA FĂGĂRAȘ

I. Admisibilitatea acțiunilor în evacuare a chiriașilor din locuințele sociale, închiriate pe baza unor contracte care cuprind un pact comisoriu de gradul IV cu privire la rezilierea contractului, în situația neplătii chiriei pe o perioadă de trei luni.

- a) Într-o primă opinie s-a apreciat că astfel de acțiuni nu sunt admisibile, dacă reclamantul nu a solicitat și constatarea rezilierii de drept, considerându-se că acesta este încă în ființă.

b) într-o altă opinie s-a apreciat că, acțiunile de acest gen sunt admisibile, reținându-se în principal, caracterul energetic al pactului comisoriu înserat în contractul de închiriere, care face ca rezilierea să intervină de drept, înainte de expirarea termenului, la cererea proprietarului, fără a mai fi necesară punerea în întârziere sau o altă formalitate.

Opinia Curții. Se apreciază că este corectă opinia expusă la pct. b) pentru toate acele argumente

II. În cadrul acțiunilor ce privesc plata contravalorii energiei termice furnizate de SC E. SA către unitățile locative, disipată în spațiul comun al acestuia, de la subsolul tehnic, pentru proprietarii deconectați de la rețeaua de alimentare cu energie termică.

a) Într-o primă opinie s-a apreciat că aceste acțiuni sunt admisibile întrucât spațiul în discuție face parte din, părțile de uz comun ale condominiului.

b) Într-o altă opinie, acest gen de acțiuni au fost respinse motivat de faptul că, chiar dacă subsolul este parte de uz comun, nu este spațiu destinat încălzirii, acolo neexistând coloane de încălzire sau corpuri de încălzire și deci nici energie termică cedată.

Opinia Curții. Corectă este varianta prezentată la pct.a), fiind vorba de părți de uz comun, iar la subsolul unității locative sunt plasate toate coloanele de încălzire care conduc căldura către apartamente. Prin urmare fiind proprietar și asupra părților de uz comun, beneficiarul prestațiilor de energie termică, este ținut a le plăti.

TRIBUNALUL BRAȘOV

I. Existența tratamentului discriminatoriu prin refuzul debitorului de a achita sumele aferente suplimentului postului.

Opinia Curții. În situația în care doi angajați dețin titluri executorii aproape identice, iar angajatorul nu execută decât diferențiat aceste titluri, se poate constata existența discriminării.

II. Ce se înțelege prin sintagma „procesele cererile și sesizările” la care se face referire, în cuprinsul disp. art. XXII alin. 2 din legea 202/2010, acestea vizează exclusiv instanța de fond sau se referă și la cererile prin care se exercită căile de atac.

Opinia Curții Textul de lege se referă la procesele, cererile și sesizările începute, respectiv formulate după intrarea în vigoare a legii 202/2010

III. Capacitatea procesuală a birourilor executorilor judecătorești în litigiile având ca obiect contestația la executare sau plângerile întemeiate pe legea 188/2000.

Biroul executorilor judecătorești are capacitate procesuală dată prin lege. În ceea ce privește calitatea procesuală a biroului executorului judecătoresc într-un proces având ca obiect contestație la executare, apreciem că nu are calitate procesuală pasivă în cadrul proceselor ce au ca obiect contestații la executare.

IV. Litigiile având ca obiect validarea popririi – timbrajul și natura juridică a căii de atac se apreciază la valoarea creanței sau taxa de timbru este fixă și calea de atac este recursul față de faptul că aceste litigii sunt specifice fazei de executare silită.

Calea de atac în cazul validării popririi, este apelul și apoi recursul. Este lipsită de relevanță juridică, valoarea litigiului, în ce privește stabilirea competenței instanței sau natura căii de atac.

În ceea ce privește taxa de timbru aceasta este o taxă fixă.

V. În materia asigurărilor sociale – valoarea probatorie a adeverinței emisă de angajator pentru calculul pensiei.

Opinia Curții. Se apreciază de la caz la caz, dacă adeverința emisă, după abrogarea Ordinului 50/1990, respectă măcar conținutul acestui act normativ. În multe situații, locul de muncă al părților aflate în litigiu nu se regăsește în anexele Ordinului, fiind total străine de acest situație în care instanța a înlăturat-o.

Aspecte puse în discuție de Curtea de Apel Brașov

- Schimbarea temeiului de drept avut în vedere de prima instanță la pronunțarea hotărârii, respectiv de Judecătoria Brașov, în calea de atac a apelului, ținându-se cont de dispozițiile NCC, în baza disp. art. 6 alin. 6.

Este vorba despre o sentință pronunțată într-o cauză de divorț, cu obligarea la plata pensiei de întreținere în favoarea celui alt soț, pronunțată sub imperiul codului familiei, iar în apel, Tribunalul pentru Minori și Familiei a schimbat temeiul de drept soluționând apelul pe dispozițiile NCC.

În recurs, a fost admis recursul apreciindu-se că nu sunt aplicabile dispozițiile NCC, numai în baza disp. art. 6 alin. 6 întrucât nu sunt dispoziții de procedură pentru a fi de imediată aplicabilitate.

- Cauzele aflate pe rolul Tribunalului Covasna, privind deciziile de imputare a pensiilor obținute de persoanele încadrate în gradul II de invaliditate, care au cumulat pensia cu venituri obținute din activități profesionale.

ATENȚIE! Trebuie făcută o analiză particulară în cazul fiecărei spețe, având în vedere că persoanelor respective li s-a adus la cunoștință faptul că nu au voie să facă un astfel de cumul.

Atenție la interpretarea noțiunii de venituri obținute din activități profesionale, pentru că de exemplu contratele de asigurări sunt asimilate activității profesionale iar veniturile astfel obținute sunt supuse impozitării.

De asemenea s-a mai pus în discuția celor prezenți, măsurile luate de instanțele de judecată, dispuse prin Hotărârea CSM nr. 104/2012, către Tribunalul Brașov, Judecătoria Brașov și Judecătoria Zărnești, așa cum s-a solicitat prin adresa înaintată de Curtea de Apel Brașov.

S-a luat act, de propunerea instanțelor susmenționate, privind dezbaterile din cadrul ședințelor de învățământ profesional, ce au avut ca teme aspectele imputabile judecătorilor, rezultate în urma controlului Inspecției Judiciare materializat în HCSM 104/7.02.2012.

Se depune alăturat

- adresa nr. 1485/2012 emisă de Tribunalul Brașov;
- adresa nr. 160/2012 emisă de Judecătoria Zărnești;
- adresa nr. 86/2012 emisă de judecătoria Rupea;
- adresa nr. 176/2012 emisă de Judecătoria Brașov;

Drept pentru care s-a încheiat prezentul proces verbal, azi
11.07.2012, la sediul Curții de apel Brașov.

Întocmit președinte secție
Judecător Nicoleta Grigorescu

Minuta
Ședinței de practică neunitară
Din data de 2 noiembrie 2012

Întâlnirea a fost organizată de președintele secției civile și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și au participat judecătorii specializați în judecarea cauzelor de drept civil de la Curtea de Apel Brașov și instanțele din raza teritorială a acesteia.

Au fost dezbătute următoarele probleme de practică neunitară:

TRIBUNALUL BRAȘOV

I. Caracterul politic al măsurii administrative a deportării în fosta URSS, în perioada anterioară datei de 6.03.1945. (s.c. 197/2012 a Tribunalului Brașov și s.c. 421/2011 a Tribunalului Brașov)

În opinie majoritară, Curtea de Apel, a respins acest gen de acțiuni, motivat în esență de faptul că măsura de deportare în Siberia, a fost o măsură adoptată pe criterii etnice care nu se circumscrie sferei de reglementare a legii nr. 221/2009, așa cum a fost modificată. Potrivit disp. art. 1 și 3 din Legea nr. 221/2009, legiuitorul încercând să dea o definiție a caracterului politic al condamnărilor politice și al măsurilor administrative cu caracter politic circumscrie sfera de aplicare, la faptele care au avut drept scop împotrivirea față de regimul totalitar instaurat la data de 6.03.1945.

Despăgubirile pentru faptele de deportare cu caracter etnic sunt reglementate de disp. OG nr. 105/1999. Nu se poate reține în cazul de față că legea nr. 221/2009, este o lege de complinire a legii nr. 118/1990, iar OG nr.105/1999 face trimitere la această din urmă lege, atâta timp cât legiuitorul a circumscrie sfera faptelor care intră sub incidența ei.(vezi soluție RIL Decizia nr.15/2012).

II. Interpretarea și aplicarea prevederilor disp. art. 98 din c.p.c. sub aspectul necesității îndeplinirii procedurii de citare prin afișare, la ușa instanței, în condițiile în care procesul verbal de citare sau comunicare se restituie cu mențiunea destinatar mutat de la adresă și noul proprietar nu permite afișarea”.

În majoritate s-a stabilit că nu se impune acordarea unui nou termen pentru îndeplinirea procedurii de citare prin afișare, fiind aplicabile dispozițiile art. 98 din c.p.c.

atâta timp cât partea nu a încunostințat instanța despre modificarea domiciliului. Procedura de citare prin afișare se face în condițiile disp. art. 95 din c.p.c.

III. Cauzele întemeiate pe discriminare în etapa executării hotărârii judecătorești. (dec.civ. 372/2012 a Trib. Brașov și dec. civ. 569/2012 a Trib Brașov.)

Existența faptei de discriminare se apreciază de instanța de judecată, în funcție de probatoriul administrat.

Nu au fost înregistrate astfel de cauze pe rolul Curții de Apel Brașov.

IV. Prescripția dreptului material la acțiune în cauzele având ca obiect drepturi salariale ale personalului didactic – legea nr. 221/2008. (s.c. 1153/2012 a Tribunalului Brașov și s.c. 1032/2012 a Tribunalului Brașov).

Pretenții ce fac obiectul unor astfel de cauze, au fost apreciate de instanțele de judecată, ca nefiind prescrise, întrucât Deciziile Curții Constituționale au fost considerate ca fiind întreruptive de prescripție.

V. Recalcularea drepturilor de pensie în baza OUG nr.59/2011 și OUG nr. 1/2011, modificată prin legea nr. 112/2012 din perspectiva prevederilor art. 1 al Protocolului adițional la CEDO

(s.c. 224/2012 a Tribunalului Brașov , s.c. 406/2012 a Tribunalului Brașov.)

La nivelul Curții de Apel Brașov, există practică unitară în ceea ce privește, contestațiile la deciziile de revizuire ale persoanelor beneficiare ale pensiilor speciale, în sensul respingerii acestor contestații. Argumentația reținută în acest sens este dezvoltată în considerentele deciziilor pronunțate în această materie.

VI. Prescripția dreptului material la acțiune în cauzele având ca obiect drepturi ale personalului din societățile de transport feroviar. (s.c. 1152/2012 a Tribunalul Brașov și s.c. 128/2012 a Trib Brașov).

Nu sunt incidente disp. art. 268 alin 1 lit. e din codul muncii, ci sunt aplicabile disp. art. 268 alin. 1 lit. c, fiind vorba de drepturi salariale neacordate.

Judecătoria Zărnești

I. Acordarea ajutorului public judiciar, în ceea ce privește plata cauțiunii.

- Într-o primă opinie cauțiunea poate face obiectul cererii de acordare a ajutorului public judiciar în temeiul disp. art. 8 alin. 3 din OUG nr. 51/2008, fiind enumerată în anexa acestui act normativ, la pct. c alin. C3 lit. e

- În cea de-a doua opinie cauțiunea nu poate face obiect al ajutorului public judiciar, nefiind enumerată la art. 6

- În cea de-a treia, temeiul de drept pentru acordarea ajutorului public judiciar, ce are ca obiect cauțiunea este art. 6 din CEDO.

Modalitățile de acordare a ajutorului public judiciar sunt reglementate în cuprinsul dispozițiilor art. 6 din OUG 51/2008, în mod expres și limitativ.

Nu pot fi aplicate prin extindere dispozițiile din anexa I, care reprezintă de fapt un model de formular ce trebuie acordat în cazul solicitărilor de asistență judiciară în alt stat membru al Uniunii Europene. (este foarte probabil să fie vorba în acel formular de anexă despre cauțiune, pentru fapte penale).

Este rezonabilă poziția instanțelor care au pornit analiza, de la scopul instituirii cauțiunii, care este un beneficiu al legii în favoarea părții îndreptățite la plata despăgubirilor. Acordarea ajutorului public judiciar se face din fondurile statului și nu poate fi stabilită în sarcina statului o obligație atât de oneroasă în condițiile în care nu există un text de lege expres, în acest sens.

JUDECĂTORIA BRAȘOV

I. Obligativitatea participării părților la o ședință de informare cu privire la mediere potrivit disp. art. 2 din legea nr. 192/2006 având în vedere modificările aduse prin legea nr.115/2012, art. 2 din lege care a intrat în vigoare la data de 1.10.2012 și art. 61 indice 1 care va intra în vigoare la data de 9.01.2012.

Dispozițiile art. 2 din legea nr. 192/2006 nu pot fi aplicate până la intrarea în vigoare a NCPC. art. 182 alin.1 pct. 1 lit. f din NCPC prevede sancțiunea amenzii pentru refuzul de a se prezenta la ședința de infirmare cu privire la avantajele medierii în situația în care a acceptat potrivit legii.

În lipsa unei sancțiuni, dispozițiile susmenționate nu sunt eficiente.

II. Plângerile împotriva încheierilor de CF, înregistrate la Judecătoria Brașov, fără ca în prealabil să se formuleze cerere de reexaminare.

a) Într-o primă opinie s-a adoptat soluția respingerii ca inadmisibilă.

b) Într-o altă opinie s-a adoptat soluția trimiterii cererii la OCPI pentru soluționare. (decizia 1269/2012 a Curții de Apel Brașov)

Trebuie aplicate întocmai dispozițiile art. 48 și 49 din legea nr. 7/1996 privind căile de atac îndreptate împotriva încheierilor de carte funciară. (cerere de reexaminare, plângere, apel, recurs)

În ceea ce privește decizia civilă susinvocată, pronunțată de Curtea de Apel Brașov, instanța de recurs a procedat la adoptarea unei astfel de soluții, pornind de la ambiguitatea redactării încheierii de carte funciară, în care nu era menționată în mod expres calea de atac, făcându-se trimitere atât la reexaminare cât și la plângere . Astfel, instanța de recurs, a dat eficiență disp. art. 6 din CEDO, evitând o posibilă încălcare la liberul acces la justiție.(vezi art 158 c.p.c.)

III. Competența de soluționare a cererilor prin care se solicită a se constata încălcarea CEDO prin adoptarea unui act normativ care suspendă drepturi salariale cu consecința acordării drepturilor suspendate.

a) Într-o primă opinie s-a reținut că fiind vorba de drepturi salariale este un litigiu de muncă și în consecință competența de soluționare a cauzelor de acest gen revine Tribunalului Brașov.

b) În cea de-a doua opinie a fost calificat primul capăt de cerere ca fiind o acțiune în constatare care atrage competența Judecătoriei, iar restituirea sumelor cu titlu de salariu sau sporuri este un petit accesoriu care se soluționează în temeiul disp. art. 17 c.p.c.

Nu pot fi promovate acțiuni în constatare de acest gen. O presupusă încălcare CEDO nu poate fi analizată în cadrul unei acțiuni în constatare ci numai în realizarea dreptului, în cazul de față într-o acțiune în pretenții, izvorâte dintr-un eventual litigiu de muncă și prin urmare competența de soluționare revine Tribunalului Brașov.

(Obiectul judecății nu îl constituie legile sau contradicția lor cu CEDO ci situații concrete și aspecte particulare de aplicare a legii.)

IV. Dacă în cadrul contestației la executare se poate invoca nulitatea absolută a clauzelor abuzive din contractul ce reprezintă titlu executoriu.

Da. Dacă titlul executoriu nu este emis de instanța judecătorească.

Potrivit disp. art. 399 alin. 3 din c.p.c. în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.

V. În cazul casării cu trimitere a hotărârii pronunțată în fond, care a fost soluționată de prima instanță în sensul anulării ca netimbrată, în condițiile în care taxa de timbru a fost achitată în recurs.

Casarea intervine numai dacă plata taxei de timbru s-a realizat în faza procesuală anterioară

VI. Modul de soluționare al excepției prescripției dreptului material la acțiune, pentru prescripțiile începute înainte de intrarea în vigoare a NCC – dacă poate fi invocată din oficiu de către instanță.

Va fi discutat la o ședință ulterioară.

Întocmit,
Președinte secție civilă,
Judecător Nicoleta Grigorescu

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

PROCES – VERBAL

Încheiat azi 19.03.2012 la întâlnirea trimestrială cu judecătorii specializați în judecarea cauzelor de contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Brașov și Tribunalul Covasna.

Întâlnirea a fost organizată conform art. 26/1 din Regulamentul de Ordine Interioară a Instanțelor Judecătorești de către președintele secției de Contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov.

La această întâlnire au participat judecători din cadrul Curții de Apel Brașov și judecători din cadrul instanțelor din circumscripția teritorială a acesteia.

Au fost dezbătute probleme de drept soluționate în mod neunitar în materia contenciosului administrativ și fiscal, care au fost consemnate în lista întocmită în acest sens.

1. Procedura reglementată de art. 24 – 25 din Legea nr. 554/2004.

Într-o primă opinie s-a arătat că procedura reglementată în art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004 se aplică exclusiv în cazul hotărârilor judecătorești prin care autoritatea publică este obligată să încheie să înlocuiască sau să modifice actul administrativ să elibereze un alt înscris sau să efectueze o operațiune administrativă. Pentru celelalte situații avute în vedere de art. 22 din Legea contenciosului administrativ normele de drept comun în materia executării silită își păstrează aplicabilitatea în sensul că toate hotărârile judecătorești prin care se instituie obligația de plată a unor sume de bani cu titlu de despăgubiri, compensații, penalității sau cheltuieli de judecată se investesc cu formulă executorie și se execută silit potrivit dreptului comun. În această opinie s-a reținut că în cazul obligării autorității administrative la plata unor sume de bani nu poate fi aplicată sancțiunea amenzii reglementată de art. 24 alin. 2 din lege.

A doua opinie susține că dispozițiile art. 24 – 25 din Legea nr. 554/2004 se aplică și în cazul obligării autorității administrative să plătească sume de bani cu titlu de despăgubiri, compensații, penalității etc.

Se susține că hotărârea judecătorească pronunțată în contencios administrativ trebuie să se bucure de aceleași garanții în executarea ei indiferent dacă este vorba de o obligație de a emite un act sau de a plăti o sumă de bani. De asemenea, se arată că nu este justificată distincția cu privire la executare, în sensul obligării reclamantului care a câștigat procesul să se adreseze atât instanței de contencios administrativ pentru amendarea conducătorului autorității cât și instanței de drept comun pentru executarea despăgubirilor care de regulă sunt subsecvente obiectului principal.

Opinia majorității judecătorilor prezenți a fost în sensul primei opinii. Președintele de secție a prezentat și o decizie de speță pronunțată de Î.C.C.J. în susținerea primei opinii și soluția de principiu adoptată de secția de contencios administrativ din cadrul ÎCCJ din 20.02.2012 pct. 4.

În legătură cu aplicarea amenzii prevăzute de art. 24 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 se reamintește colegilor că potrivit dispozițiilor art. 83 pct. 15 din Regulamentul de

ordine interioară Hotărârea nr. 387/2005 a CSM există la nivelul secției Registrul de evidență și punere în executare a hotărârilor civile.

În acest registru se ține evidența creanțelor stabilite prin hotărâri judecătorești pentru care executarea se face din oficiu, inclusiv cele care provin din amenzi contravenționale.

În consecință se impune evidențierea hotărârilor judecătorești prin care s-a aplicat sancțiunea amenzii în acest registru în vederea dării în debit.

2. Publicarea în Monitorul Oficial - art. 23 din Legea nr. 554/2004.

Potrivit art. 23 din Legea nr. 554/2004 intitulat **Obligația publicării** :

„Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Aceasta se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanțelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de la plata taxelor de publicare”.

Problema care s-a pus a fost dacă se impune sau nu menționarea în cuprinsul hotărârii judecătorești a unei dispoziții cu privire la publicarea în M.O. Toți cei prezenți au fost de părere că trebuie menționată această obligație în dispozitivul hotărârii.

Judecătorii au arătat că atunci când au comunicat la M.O. ale județelor au fost restituite comunicările cu mențiunea că în cadrul județului Covasna nu există un M.O.

3. Dobânda la restituirile de taxă poluare

O primă opinie a fost în sensul că trebuie acordată dobânda legală de la data plății taxei de poluare.

A doua opinie a fost în sensul că se acordă dobânda doar de la data cererii de chemare în judecată .

O a treia opinie a fost în sensul că se acordă dobânda legală începând cu data cererii de restituire.

Față de dispozițiile art. 1088 Cod civil (vechi) s-a arătat că dobânzile se cuvin de la data punerii în întârziere, respectiv de la data la care au fost cerute.

4. Acțiune pe art. 111 Cod procedură civilă la parcuri industriale – admisibilitate.

Printr-o serie de acțiuni formulate de societăți comerciale ce-și desfășoară activitatea în parcurile industriale s-a solicitat să se constate inexistența obligației de plată a impozitului pe clădire și teren în temeiul art. 111 Cod procedură civilă.

Într-o primă opinie s-a arătat că o astfel de acțiune este inadmisibilă deoarece partea poate cere realizarea dreptului prin contestarea deciziilor de impunere emise.

Într-o altă opinie s-a susținut că se impune soluționarea pe fond a cererii.

Toții cei prezenți au îmbrățișat prima opinie.

5. TVA persoane fizice

În urma controalelor efectuate de către organele fiscale pe perioadele 2006 și până în prezent s-au emis pe numele persoanelor fizice decizii de impunere cu privire la TVA datorată aferentă unor tranzacții imobiliare pe care acestea le-au efectuat. Aceste decizii sunt contestate în instanță.

Cu privire la aceste acțiuni s-au conturat mai multe opinii:

Prima opinie este în sensul că deciziile de impunere sunt corecte, persoanele fizice care au efectuat mai mult de cinci tranzacții imobiliare trebuie să plătească TVA. În susținerea acestei opinii s-au reținut dispozițiile art. 126 alin. 1 și 2 din Legea nr.

571/2003 privind Codul fiscal, art. 127 alin. 1 și 2 din același act normativ și dispozițiile HG nr. 44/2004.

A doua opinie este în sensul că persoanele fizice nu datorează TVA deoarece nu sunt producătorii comercianți sau prestatori de servicii în sensul art. 127 alin. 2 din Codul fiscal, iar tranzacțiile imobiliare efectuate nu au caracter de continuitate și nu au rezultat din exploatarea bunurilor imobile în sensul normelor Codului fiscal sau a normelor metodologice de aplicare a acestora.

O a treia opinie este în sensul că trebuie analizată situația concretă existentă în fiecare dosar în sensul de a se dovedi caracterul de comercialitate și de continuitate a actelor de înstrăinare de imobile și în funcție de aceasta să se stabilească dacă persoana fizică trebuia sau nu să se înscrie ca plătitor de TVA.

În urma discuțiilor purtate nu s-a ajuns la o opinie majoritară.

**Judecător
Marcela Comșa
Președinte
Secția de Contencios
Administrativ și Fiscal**

Alte probleme:

1. Configurare complete recurs din nov. 2012

Începând cu data de 20.03.2012 cu aplicare din luna noiembrie 2012 urmează a se configura completele de recurs astfel :

Recurs C2 marți de la ora 9,00 – pretenții (40 dos. cu obiect taxă de poluare).

Recurs C2 marți de la ora 10,00 – contencios administrativ alte obiecte (8 dos.).
Recurs C2 marți de la ora 11,00 – urgențe (3 dos. având ca obiect litigiile urgente deja stabilite).

Recurs C1 miercuri din două în două săptămâni de la ora 9,00 – pretenții (40 dos. cu obiect taxă de poluare).

Recurs C1 miercuri de la ora 10,00 – contencios administrativ alte obiecte(8 dos.).

Recurs C1 miercuri de la ora 11,00 – urgențe (3 dos. având ca obiect litigiile urgente deja stabilite).

Recurs C3 miercuri din două în două săptămâni de la ora 9,00 – pretenții (40 dos. cu obiect taxă de poluare).

Recurs C3 miercuri de la ora 10,00 – contencios administrativ alte obiecte (8 dos.).

Recurs C3 miercuri de la ora 11,00 – urgențe (3 dos. având ca obiect litigiile urgente deja stabilite).

Recurs C4 joi de la ora 9,00 – pretenții (40 dos. cu obiect taxă de poluare).

Recurs C4 joi de la ora 10,00 – contencios administrativ alte obiecte (8 dos.).

Recurs C4 joi de la ora 11,00 – urgențe (3 dos. având ca obiect litigiile urgente deja stabilite).

2. Decizii relevante

Se aduce la cunoștință că fiecare judecător trebuie să depună un număr de cinci decizii relevante (hotărâri judecătorești anonimizate și cu un scurt comentariu) până la sfârșitul lunii martie 2012 la greșierul documentarist.

3. Adrese declinări competență

Față de identificarea unor disfuncționalități în trimiterea dosarelor ca urmare a declinărilor de competență sunt rugați judecătorii să verifice întocmirea adresei de trimitere în momentul semnării hotărârii de declinare pronunțată.

4. Completare registru de evidență amenzi

Să se dispună completarea registrului de evidență și punere în executare a hotărârilor civile.

În acest registru se ține evidența creanțelor stabilite prin hotărâri judecătorești pentru care executarea se face din oficiu, inclusiv cele care provin din amenzi contravenționale.

**Judecător
Marcela Comșa**

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

PROCES – VERBAL

Încheiat azi 25.06.2012 la întâlnirea trimestrială cu judecătorii specializați în judecarea cauzelor de contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Brașov și Tribunalul Covasna.

Întâlnirea a fost organizată conform art. 26/1 din Regulamentul de Ordine Interioară a Instanțelor Judecătorești de către președintele secției de Contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov.

La această întâlnire au participat judecători din cadrul Curții de Apel Brașov și judecători din cadrul instanțelor din circumscripția teritorială a acesteia.

Au fost dezbătute probleme de drept soluționate în mod neunitar în materia contenciosului administrativ și fiscal, care au fost consemnate în lista întocmită în acest sens.

1. Taxa de poluare, necesitatea formulării plângerii prealabile prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004.

2. Decizii de returnare a străinilor, rolul informațiilor din țara de origine.

3. Litigii funcționari publici, restituirea sporurilor dispusă prin deciziile Curții de Conturi care în urma controalelor efectuate la instituțiile publice solicită imputarea sumelor considerate ilegal acordate.

4. Litigii cu obiect restituirea sumelor conform O.U.G. nr. 15/2012 Suspendarea executării OUG până la soluționarea pe fond a litigiului

În urma dezbaterilor asupra problemelor de drept soluționate în mod neunitar în materia contenciosului administrativ și fiscal au rezultat următoarele:

1. Taxa de poluare, necesitatea formulării plângerii prealabile prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004.

În litigiile având ca obiect restituirea taxei de poluare încasate în baza OUG nr. 50/2008 s-au conturat două opinii cu privire la necesitatea parcurgerii procedurii prealabile. Într-o primă opinie se resping acțiunile ca urmare a admitterii excepției de inadmisibilitate datorate lipsei procedurii prealabile prevăzute de art. 7 din Legea nr. 554/2004, iar în cea de-a doua opinie se respinge excepția și se soluționează pe fond cererea apreciindu-se că nu se impune plângerea prealabilă.

Majoritatea celor prezenți au arătat că raportat la dispozițiile Deciziei nr. 24/2011 pronunțată în RIL de ICCJ procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004 nu este obligatorie în cazul litigiilor având ca obiect restituirea taxei de poluare prevăzute de OUG nr. 50/2008. S-a susținut că este necesară totuși formularea unei cereri

de restituire a sumei la organul fiscal. Nu se poate reține refuzul nejustificat în lipsa unei astfel de cereri.

2. Decizii de returnare a străinilor, rolul informațiilor din țara de origine.

În soluționarea litigiilor având ca obiect decizii de returnare s-a susținut într-o primă opinie că se apreciază situația de fapt doar în baza probelor depuse de părți la dosar, iar în cea de-a doua opinie că judecătorul cauzei trebuie să manifeste un rol activ și să consulte și din oficiu informații din țările de origine.

Cu majoritatea celor prezenți s-a stabilit că se impune examinarea individuală a fiecărui caz și consultarea informațiilor din țările de origine obținute din surse diferite (nu doar cele depuse de părți). Informațiile trebuie să provină din surse credibile, să provină din cât mai multe surse și să fie de actualitate. În acest sens trebuie interpretate și dispozițiile art. 92, 95 din OUG nr. 194/2002 și Directiva UE nr. 115/2008 (decizia de returnare).

3. Litigii funcționari publici, restituirea sporurilor dispusă prin deciziile Curții de Conturi care în urma controalelor efectuate la instituțiile publice solicită imputarea sumelor considerate ilegal acordate.

Într-o primă opinie s-a arătat că în situația în care s-a dispus printr-o decizie a Curții de Conturi recuperarea sumelor acordate cu titlu de sporuri, adausuri sau alte drepturi, acțiunile reclamantilor de anularea deciziilor de imputare trebuie respinse.

În cea de-a doua opinie s-a susținut că se impune a se verifica dacă sporurile, adausurile sau alte drepturi ce s-a dispus a fi restituite erau recunoscute și stabilite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 330/2009 prin hotărâri judecătorești, prin acte de negociere colectivă sau prin alte modalități. Chiar dacă Curtea de Conturi a dispus măsura recuperării acestor sume, decizia de imputare poate fi anulată raportat la situația concretă a speței.

Majoritatea celor prezenți au fost pentru cea de-a doua opinie.

Se reține că această interpretare a dispozițiilor legale este confirmată și de legiuitor prin adoptarea **Legii nr. 84/2012 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natura salarială ale personalului plătit din fonduri publice** care a fost publicată în **Monitorul Oficial nr. 401, din 15 iunie 2012.**

Deși Curtea de Conturi hotărâse anterior că bugetarii trebuie să înapoieze sporurile încasate între anii 2008 și 2010, împreună cu dobânzi, penalități și majorări de întârziere, potrivit actului normativ menționat, personalul bugetar nu mai trebuie să returneze acești bani.

Prevederile Legii nr. 84/2012 se aplică personalului din sectorul bugetar care a primit sporurile în baza: - contractelor sau acordurilor colective de muncă încheiate, înregistrate la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale sau, după caz, la inspectoratele teritoriale de muncă și necontestate la instanțele judecătorești competente; hotărârilor consiliilor locale și județene; contractelor de muncă/convențiilor civile încheiate în cadrul proiectelor finanțate din fonduri europene, conform Ghidului de finanțare, în care Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau unitățile și instituțiile aflate în subordine/coordonare au calitatea de beneficiar/partener.

Sporurile astfel obținute nu mai trebuie înapoiate, bugetarii fiind exonerati de obligația de a-i mai da înapoi prin Legea nr. 84/2012.

4. Litigii cu obiect restituirea sumelor conform O.U.G. nr. 15/2012 Suspendarea executării O.U.G. până la soluționarea pe fond a litigiului.

Față de prevederile art. 9 din Legea nr. 554/2004 cererea având ca obiect suspendarea executării OUG până la soluționarea pe fond a litigiului este inadmisibilă.

Pe fondul litigiului se vor avea în vedere dispozițiile Deciziei Nr. 558 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (1) teza I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul asigurărilor sociale de sănătate și al finanțelor publice pronunțată de Curtea Constituțională.

Prin decizia arătată se constată că dispozițiile art. V alin. (1) teza I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul asigurărilor sociale de sănătate și al finanțelor publice, care au făcut obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate direct de Avocatul Poporului, sunt constituționale în măsura în care se aplică numai sumelor alocate prin Hotărârea Guvernului nr. 255/2012 și neutilizate de către unitățile administrativ-teritoriale care nu au înregistrat arierate aferente unor cheltuieli curente și de capital și nu au avut în derulare cofinanțări de proiecte cu finanțare externă nerambursabilă până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2012.

S-a stabilit că fiecare complet urmează să analizeze situația concretă din dosar după precizarea acțiunii ținând cont de decizia Curții constituționale menționată.

**Judecător,
Marcela Comșa
Președinte
secția de contencios
administrativ și fiscal**

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

PROCES – VERBAL

Încheiat azi 25.10.2012 la întâlnirea trimestrială cu judecătorii specializați în judecarea cauzelor de contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Brașov și Tribunalul Covasna.

Întâlnirea a fost organizată conform art. 26/1 din Regulamentul de Ordine Interioară a Instanțelor Judecătorești de către președintele secției de Contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Brașov.

La această întâlnire au participat judecători din cadrul Curții de Apel Brașov și judecători din cadrul instanțelor din circumscripția teritorială a acestora

Au fost dezbătute probleme de drept soluționate în mod neunitar în materia contenciosului administrativ și fiscal, care au fost consemnate în lista întocmită în acest sens.

1. TAXA PE POLUARE/DE PRIMĂ ÎNMATRICULARE

a. natura creanței reprezentând taxă pe poluare/de primă înmatriculare

- plată nedatorată (contrară normelor comunitare)
- sumă de restituit conform art 117 al 1 lit d cod procedură fiscală
- altă natură

b. se aplică întreaga procedură prevăzută de codul de procedură fiscală de restituire și de rambursare a sumelor de la buget și de acordare a dobânzilor sau procedura de drept comun?

- în prima variantă: discuții privind procedura prevăzută de OMFP nr 1899/2004, prescripția prevăzută de art 135 din OG nr 92/2003 (a se avea în vedere și art 2 al 2 din OUG nr 1/2012), dobânda fiscală prev de art 124 din OG nr 92/2003 (a se avea în vedere și art 2 al 3 din OUG nr 1/2012).

- în a doua variantă: discuții privind termenul general de prescripție de 3 ani și dobânda legală prev de OG nr 13/2011.

c. momentul de la care curge dobânda

- de la data cererii de restituire
- de la data formulării cererii de chemare în judecată
- natura juridică a termenului de 1 an invocat în unele hotărâri în situația în care de la data formulării cererii de restituire și până la data formulării cererii de chemare în judecată a trecut mai mult de 1 an (cu implicații asupra momentului de la care curge dobânda).

d. dovada refuzului de restituire, condiție sau nu a admisibilității acțiunii.

e. posibile aspecte noi legate de Legea nr 9/2012 și de OUG nr 1/2012

2. Aspecte de practică neunitară în cauzele vizând funcționarii publici

3. Aspecte de practică neunitară în cauzele având ca obiect TVA stabilit în sarcina persoanelor fizice pentru vânzare succesivă de imobile; momentul de la care curge accesoriile.

4. Aspecte de practică neunitară privind efectele Legii nr. 84/2012 în cauzele având ca obiect decizii ale Camerelor de Conturi.

5. Excepția de nelegalitate – competența de a constata că de actul administrativ vizat de excepție, depinde soluționarea litigiului pe fond. efecte.

În urma dezbaterilor asupra problemelor de drept soluționate în mod neunitar în materia contenciosului administrativ și fiscal au rezultat următoarele:

A. Taxa pe poluare/de primă înmatriculare

1. Natura creanței reprezentând taxă pe poluare/de primă înmatriculare achitată.

Există mai multe opinii, printre care, cea mai mare pondere o au cea potrivit căreia creanța este una fiscală care urmează regimul prevăzut de art 117 lit d cod procedură fiscală, și cea potrivit căreia taxa pe poluare achitată reprezintă o plată nedatorată contrară normelor comunitare.

Soluție: Suma achitată cu titlu de taxă pe poluare/de primă înmatriculare poate fi solicitată a fi restituită în baza art 117 al 1 lit d cod procedură fiscală, aceasta nefiind nedatorată în raport cu normele comunitare.

Fundamentare: Față de considerentele Deciziei nr 24/2011 a ÎCCJ cu referire și la Cauza Tatu contra României.

2. Procedura aplicată cererii de restituire a taxei pe poluare/de primă înmatriculare.

Cu privire la acest aspect s-au conturat două opinii: potrivit primeia este necesară formularea cererii de restituire, iar potrivit celei de a doua admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ nu este condiționată de formularea unei astfel de cereri.

Soluție: Este necesară formularea cererii de restituire a sumei adresată organului fiscal.

Fundamentare: Dispozițiile Ordinului MFP nr 1899/2004 privind aprobarea Procedurii de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor cuvenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal prevăd necesitatea adresării unei cereri de restituire organului fiscal.

OUG nr 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii nr 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile art 4 al 2 din lege prevede la art 2 al 2 faptul că sumele prevăzute la alin 1 se restituie la cererea contribuabilului adresată organului fiscal în conformitate cu prevederile OG nr 92/2003. Ca urmare, într-o situație de restituire a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, legiuitorul reglementează ca cererea de restituire să fie făcută în condițiile codului de procedură fiscală.

Nu în ultimul rând se are în vedere natura juridică a creanței.

3. Termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea taxei pe poluare/de primă înmatriculare.

În practică s-au identificat două opinii potrivit cărora într-o variantă termenul de prescripție este cel de drept comun de 3 ani, iar într-o a doua variantă, termenul este cel de 5 ani prevăzut de codul de procedură fiscală.

Soluție: termenul de prescripție al dreptului de a cere restituirea taxei pe poluare/de primă înmatriculare este cel de 5 ani prevăzut de art 135 din OG nr 92/2003.

Fundamentare: Procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget prevăzută de Ordinul MPF nr 1899/2004 (Cap I pct 3 (1)), art 135 din OG nr 92/2003 și soluțiile de practică de la pct 1 și 2 de mai sus.

Observație: S-a stabilit ca opinie majoritară, că în cauzele având ca obiect restituirea taxei pe poluare/taxă de primă înmatriculare, curge un singur termen de prescripție, respectiv cel al dreptului de a cere restituirea, termen aplicabil și formulării cererii de chemare în judecată.

Opinia minoritară a fost în sensul că cererea de restituire se adresează organului fiscal cu respectarea termenului de 5 ani, iar refuzul de restituire se atacă în contencios administrativ cu respectarea termenelor prevăzute de art 11 din Legea nr 554/2004.

4. Dobânda care poate fi acordată odată cu restituirea taxei pe poluare/de primă înmatriculare.

Opiniile conturate au fost în sensul acordării dobânzii legale sau a dobânzii fiscale.

Soluție: Se poate acorda atât dobânda legală prevăzută de OG nr 9/2000 sau OG nr 13/2011 cât și dobânda fiscală prevăzută de art 124 din OG nr 92/2003.

Fundamentare: Procedura de acordare a dobânzilor convenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal prevăzută de Ordinul MFP nr 1899/2004 (Cap 2 pct 1) și art 124 cod procedură fiscală. Întrucât dobânda legală este mai mică decât cea fiscală, este admisibilă cererea de acordare a dobânzii legale.

Natura juridică a creanței.

Observație: Urmează a se avea în vedere momentul de la care curge dobânda fiscală, în condițiile art 124 al 1 cod procedură fiscală.

B. Aspecte de practică neunitară în cauzele vizând funcționarii publici

În cauzele având ca obiect acordarea sporului de 100% pentru orele lucrate suplimentar și în zile nelucrătoare, se va verifica, acolo unde legea prevede, compensarea orelor lucrate cu zile libere. De asemenea, se va stabili dacă se impune efectuarea unei expertize care să detalieze situația fiecărui reclamant, având în vedere că acțiunile sunt formulate cu caracter general și în majoritatea dosarelor numărul reclamantilor este foarte mare.

C. Aspecte de practică neunitară în cauzele având ca obiect TVA stabilit în sarcina persoanelor fizice pentru vânzare succesivă de imobile; momentul de la care curg accesoriile.

S-a opinat în sensul că în situația înstrăinării unui imobil provenit din moștenire nu se datorează TVA și că accesoriile curg de la data la care contribuabilul a luat la cunoștință despre existența creanței.

În această ultimă situație, s-a avut s-a reținut că pentru a fi aplicabile dispozițiile legale privind calcularea de majorări și dobânzi, este necesar să existe un termen de scadență, termen ce are rolul de a permite contribuabilului să fie încunoștințat, să poată plăti sau, eventual, sa poată contesta impunerea sumei.

Cu privire la alte situații întâlnite în dosarele aflate pe rolul tribunalelor și curții de apel, s-a concluzionat ca la acest moment nu se poate stabili o soluție de practică

D. Aspecte de practică neunitară privind efectele Legii nr. 84/2012 în cauzele având ca obiect decizii ale camerelor de conturi.

S-a invocat practica neunitară a instanțelor cu privire la suspendarea executării deciziilor camerelor de conturi, în situația în care acestea privesc drepturi salariale ce fac obiectul legii nr. 84/2012.

Soluție: Legea nr 82/2012 privește executarea drepturilor salariale, iar nu fondul cauzelor având ca obiect contestarea acestor drepturi sau anularea deciziilor camerelor de conturi prin care s-a constatat nelegalitatea unor drepturi salariale.

E. Excepția de nelegalitate – competența de a constata că de actul administrativ vizat de excepție depinde soluționarea litigiului pe fond. Efecte.

Soluție: În opinia majoritară instanța sesizată pe fond cu excepția de nelegalitate soluționează această excepție și nu verifică dacă soluționarea cauzei pe fond depinde de actul administrativ obiect al excepției de nelegalitate, acesta fiind atributul exclusiv al instanței în fața căreia excepția a fost invocată. Ca urmare, excepția de nelegalitate nu poate fi respinsă, din motivul invocat, ca inadmisibilă, de către instanța sesizată doar cu soluționarea excepției.

Președinte secție
Judecător Lorența Butnaru

- ROMANIA -
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția penală și pentru cauze cu minori

PROCES VERBAL

întocmit cu ocazia întâlnirii trimestriale a judecătorilor care își desfășoară activitatea în cadrul secției penale și pentru cauze cu minori a Curții de Apel Brașov din data de 20 aprilie 2012

La data de 20 aprilie 2012 la sediul Curții de Apel Brașov a avut loc întâlnirea trimestrială a judecătorilor din cadrul secției penale a Curții de Apel Brașov cu judecătorii care își desfășoară activitatea în cadrul secțiilor similare de la instanțele din raza de competență a acesteia, pentru discutarea problemelor de practică neunitară în materie penală, întâlnire ce are drept scop unificarea practicii judiciare.

Sunt prezenți o parte din judecătorii Curții de Apel Brașov, precum și reprezentanții instanțelor din raza de competență a acesteia.

Președintele secției penale din cadrul Curții de Apel Brașov deschide ședința aducând la cunoștință participanților că urmează a fi discutate problemele de practică neunitară în materie penală cuprinse în materialele comunicate de Judecătoria Brașov și Judecătoria Tg. Secuiesc, precum și alte probleme cu care s-au confruntat instanțele și care nu au fost cuprinse în respectivele materiale.

În continuare s-au purtat discuții pe marginea problemelor de drept mai sus menționate.

1. Soluționarea dosarelor având ca obiect evaziune fiscală, în situația în care inculpatul a făcut dovada achitării prejudiciului reclamat.

Pe rol Judecătoriei Tg. Secuiesc au fost înregistrate dosare având ca obiect evaziune fiscală, în care s-a dispus achitarea inculpaților fiind însă reținute temeuri de drept diferite.

Astfel, în dosarul nr. 1727/322/2011 s-a dispus soluția de achitare a inculpatului în temeiul art. 11 lit. alin.2 lit. b raportat la art. 10 lit.b/1 Cod procedură penală, soluție care a fost modificată în recurs în sensul reținerii soluției de încetare a procesului penal în temeiul art. 11 lit.b raportat la art. 10 lit.i Cod procedură penală coroborat cu art. 74/1 și art. 13 Cod penal și art. 10 alin.1 teza a III-a din Legea nr. 241/2005, reținând în acest sens că s-a dispus înlocuirea răspunderii penale.

De asemenea în cursul anului au fost instrumentate și alte două dosare având ca obiect evaziune fiscală în ambele cazuri dispunându-se încetarea procesului penal, dar au fost reținute temeuri diferite și anume art. 10 alin.1 lit.i/1 Cod procedură penală, respectiv art. 10 alin.1 lit.i Cod procedură penală, ambele dosare aflându-se în curs de soluționare a recursurilor.

Judecătorii secției penale și pentru cauze cu minori din cadrul Curții de Apel Brașov, de comun acord apreciază că în astfel de cauze sunt aplicabile dispozițiile art. 11 pct. 2 lit.b raportat la art. 10 lit.i Cod procedură penală, acest punct de vedere fiind împărtășit de toți participanții la întâlnire, motivând că în art. 10 lit.i/1 Cod procedură penală se face referire la cauză de nepedepsire.

2. Autoritatea soluțiilor de netrimitere în judecată dispuse de procuror prin rechizitoriu.

În două dosare soluționate de Judecătoria Brașov s-a considerat că din actele dosarului rezultă săvârșirea de către inculpat și a unei infracțiuni pentru care, prin rechizitoriu, s-a dat o soluție de scoatere de sub urmărire penală, reținându-se că soluția nu a fost infirmată de procuror și împotriva acesteia nu s-a formulat plângere, iar în cauză nu au fost invocate elemente noi ale faptelor anterior cercetate.

În raport de această împrejurare s-a apreciat că nu se poate dispune o soluție de către instanța de judecată.

În recurs au fost pronunțate două soluții contradictorii:

Într-o opinie s-a reținut că soluțiile de neîncepere a urmăririi penale sau de scoatere de sub urmărire penală adoptate de procuror, chiar și în cuprinsul rechizitoriului, nu au autoritate de lucru judecat.

Într-o altă opinie s-a reținut că faptele realizează conținutul unei infracțiuni în privința căreia s-a pronunțat o soluție de neîncepere a urmăririi penale, soluție rămasă definitivă întrucât nu a fost atacată, deși art. 278/1 alin.1 Cod procedură penală permite formularea plângerii și împotriva dispoziției de netrimitere în judecată cuprinse în rechizitoriu.

Majoritatea participanților la întâlnire au considerat că soluția de neîncepere dispusă de procuror prin rechizitoriu nu are autoritate de lucru judecat.

3. Realizarea conținutului infracțiunii de fals intelectual în situația în care notarul public consemnează o declarație cu un conținut fals a unei persoane.

Într-o opinie s-a apreciat că notarul public nu are obligația de a verifica autenticitatea celor declarate de persoanele care se prezintă în fața lui.

În dezacord cu această opinie, Curtea a reținut dispozițiile art. 6 lit. f din Ordinul MAI nr. 1480/2005 privind preschimbarea permiselor de conducere străine care face referire la existența unei declarații notariale pe propria răspundere a solicitantului.

Într-o opinie s-a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de participație improprie la fals intelectual. Notarul atestă doar identitatea persoanei nu realitatea celor declarate, situație fiind diferită în cazul succesiunilor când răspunderea aparține celui care declară contrar adevărului.

Într-o altă opinie s-a considerat că fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii întrucât acea declarație produce consecințe juridice.

4. Emiterea unui mandat de executare a pedepsei sau constatarea ca executată a pedepsei în situația în care, în urma contopirii se aplică cea mai grea pedeapsă din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat iar restul de pedeapsă s-a împlinit până la soluționarea noii cauze.

Unii judecători au dispus condamnarea inculpatului, contopirea pedepsei cu pedeapsa aplicată anterior, a stabilit ca rezultată pedeapsa cea mai grea, a constatat că inculpatul a fost liberat condiționat și restul s-a împlinit astfel că pedeapsa a fost executată în întregime, efectuându-se această mențiune în hotărârea de condamnare, cu consecința faptului că nu mai este necesară emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei.

Curtea de apel, în recurs, a susținut că la momentul liberării condiționate nu au fost avute în vedere noile pedepse și deși inculpatul ar putea beneficia din nou de liberare condiționată, totuși aceasta nu ar putea fi dispusă în acest moment.

În opinie majoritară s-a stabilit că se contopesc pedepsele, se stabilește pedeapsa rezultantă și dacă îndeplinește condițiile inculpatul poate formula o nouă cerere de liberare condiționată.

5. Legalitatea interceptărilor audio efectuate în faza actelor premergătoare.

Prima instanță a considerat că interceptările pot fi realizate doar în cursul urmăririi penale, nu și în faza actelor premergătoare în timp ce Curtea a considerat că în mod legal au fost autorizate interceptări în această fază.

În continuarea întâlnirii președintele secției penale și pentru cauze cu minori din cadrul Curții de Apel Brașov, a supus atenției o problemă de practică neunitară invocată de Curtea de Apel Iași și anume nulitatea unei propuneri de arestare preventivă a unui făptuitor care nu a fost audiat de organul de urmărire penală și în calitate de inculpat, ci doar în calitate de învinuit.

PREȘEDINTE SECȚIE
Judecător Constantin Epure

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția penală și pentru cauze cu minori

PROCES – VERBAL
încheiat la data de 14 septembrie 2012

Potrivit dispozițiilor art. 26/2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la data de 14 septembrie 2012 a fost programată întâlnirea trimestrială a judecătorilor din cadrul secției penale și pentru cauze cu minori și a judecătorilor care își desfășoară activitatea la instanțele din circumscripția acesteia, pentru discutarea problemelor de drept care au generat o practică neunitară în materie penală.

Până la data stabilită conform calendarului întocmit la începutul anului nu au fost comunicate probleme de drept care au generat o practică neunitară la nivelul instanțelor din circumscripția Curții de Apel Brașov.

Raportat la această împrejurare întâlnirea pentru discutarea problemelor de practică neunitară în materie penală va fi reprogramată, pentru data de 7 decembrie 2012, ocazie cu care vor fi discutate atât probleme sesizate de instanțele din raza de competență a acestei curți de apel, care vor fi comunicate în formă scrisă, argumentate juridic și însoțite de hotărâri exemplificative, cât și următoarele probleme de drept sesizate de judecătorii secției penale și pentru cauze cu minori din cadrul Curții de Apel Brașov, referitoare la:

a) judecătorul care a participat la judecarea recursului împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau prelungirea arestării preventive în cursul urmăririi penale devine incompatibil sau nu să soluționeze cauza în fond, apel sau recurs.

Într-o primă opinie s-a apreciat că judecătorul care a participat la judecarea recursului împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau prelungirea arestării preventive în cursul urmăririi penale este incompatibil, fiind incidente prevederile art. 48 alin. 1 lit. a) teza ultima din Codul de procedură penală.

În acest sens, s-a apreciat, ca prim argument, că soluționarea recursului cu privire la luarea sau la prelungirea măsurii arestării preventive presupune examinarea cauzei sub toate aspectele, deci și soluționarea propunerii de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive; judecarea recursului îndreptat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu este supusă apelului nu este limitată numai la cazurile de casare prevăzute de art. 385⁹ din Codul de procedură penală, instanța fiind obligată ca, în afara temeiurilor invocate și a cererilor formulate de recurent, să examineze cauza sub toate aspectele, potrivit dispozițiilor art. 385⁶ alin. 3 din Codul de procedură penală.

Așa fiind, nu se poate aprecia că instanța, atunci când soluționează recursul, are de examinat pe fond propunerea de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive, ci se pronunță asupra motivelor de casare invocate.

În favoarea aceleiași orientări jurisprudențiale s-a argumentat și în sensul că în cadrul examinării recursului formulat împotriva încheierii prin care s-a soluționat propunerea de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive în cursul urmăririi penale, verificând existența probelor sau indiciilor temeinice privind săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală și dacă aceste temeiuri impun în continuare privarea de libertate, judecătorul examinează fondul cauzei, în sensul că a rezolvat chestiunea existenței infracțiunii și a vinovăției, condiții în care acesta și-a exprimat părerea în cauză.

S-a mai susținut ca voința legiuitorului este neechivocă, în sensul că este oprit a judeca o cauză penală în fond, în orice etapă a acesteia (fond, apel, recurs), un judecător care s-a

pronunțat implicit asupra existenței faptei și a vinovăției celui pe care îl arestează sau căruia îi prelungește privarea de libertate, că judecata parcurge mai multe etape, grade de jurisdicție (fond, apel, recurs) care sunt incluse în conceptul penal de „judecata”.

În acest sens, s-a mai susținut că, pronunțându-se asupra aspectelor ce formează obiectul judecății (existența infracțiunii, vinovăția învinuitului sau a inculpatului și răspunderea acestuia) în faza de urmărire penală, nu mai pot fi asigurate o obiectivitate și o imparțialitate a actului de justiție de către judecătorul care a soluționat aceeași pricina în calea de atac a apelului, întrucât s-a pronunțat pe fondul aceleiași chestiuni într-o altă fază, și anume aceea a judecății.

3.2. Într-o a doua orientare a practicii, alte instanțe au apreciat ca judecătorul care a participat la judecarea recursului împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau prelungirea măsurii arestării preventive în cursul urmăririi penale este compatibil să soluționeze cauza în fond, apel sau recurs.

În susținerea acestei orientări jurisprudențiale s-au folosit următoarele argumente:

- cazurile de incompatibilitate prevăzute de art. 48 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală trebuie raportate la dispozițiile art. 149¹ alin. 4 și art. 159 alin. 2 din Codul de procedură penală, iar din corelarea acestora rezultă că doar judecătorul din camera de consiliu care a soluționat propunerea de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive devine incompatibil să judece în cauza respectivă;
- cazurile de incompatibilitate sunt expres și limitativ prevăzute de legiuitor, astfel că nu este permisă adăugarea altor cazuri;
- invocarea „principiului separării funcțiilor judiciare” ori invocarea unor aspecte generale relevate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului trebuie raportată la diferențele și diversitatea sistemelor judiciare cu privire la măsurile preventive, simpla referire nefiind suficientă pentru a justifica extinderea cazurilor de incompatibilitate prevăzute de legea română;
- prin interpretarea extensivă a textelor existente în materia incompatibilității s-ar ajunge la soluții diferite ale instanțelor cu grave consecințe asupra soluționării în termen rezonabil a cauzelor;
- dispozițiile art. 48 alin. 1 lit. a) teza ultima din Codul de procedură penală se referă la judecătorul care „a soluționat propunerea de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive în cursul urmăririi penale”, nu și la judecătorul care a judecat recursul împotriva încheierii prin care s-a dispus cu privire la măsura arestării preventive sau la prelungirea acesteia.

Urmare promovării unui recurs în interesul legii Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia nr. 8/2011 a stabilit că judecătorul care a participat la judecarea recursului împotriva încheierii prin care s-a soluționat propunerea de luare sau prelungire a măsurii arestării preventive a învinuitului ori inculpatului în cursul urmăririi penale nu devine incompatibil să judece cauza în fond, apel sau recurs.

b) prelevarea probelor biologice de la inculpat și introducerea profilelor genetice în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare, potrivit dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 76/2008, în cazul în care cu privire la inculpat instanța dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei.

PREȘEDINTE SECȚIE
Constantin Epure

PROCES VERBAL

întocmit cu ocazia întâlnirii trimestriale a judecătorilor care își desfășoară activitatea în cadrul secției penale și pentru cauze cu minori a Curții de Apel Brașov din data de 7 decembrie 2012

Potrivit dispozițiilor art. 26/2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la data de 7 decembrie 2012 a fost programată întâlnirea trimestrială a judecătorilor din cadrul secției penale și pentru cauze cu minori și a judecătorilor care își desfășoară activitatea la instanțele din circumscripția acesteia, pentru discutarea problemelor de drept care au generat o practică neunitară în materie penală.

La întâlnire au participat judecătorii secției penale din cadrul Curții de Apel Brașov, precum și judecătorii din raza de competență a acesteia care își desfășoară activitatea în materie penală.

De asemenea au fost prezenți reprezentanți ai Laboratorului Interjudețean de Expertize Criminalistice Brașov.

În deschiderea ședinței, vicepreședintele Curții de Apel Brașov, a adresat un cuvânt de bun venit participanților și a adus la cunoștință acestora modul în care se va desfășura întâlnirea în sensul că prima parte va fi dedicată discuțiilor referitoare la constatarea anumitor aspecte legate de dispunerea și efectuarea expertizelor criminalistice, acesta fiind motivul pentru care au fost invitați reprezentanții LIEC; iar a doua parte va fi dedicată discuțiilor pe marginea problemelor de practică neunitară în materie penală comunicate de instanțele din raza de competență a Curții de Apel Brașov.

1. Referitor la dispunerea și efectuarea expertizelor criminalistice în dosarele aflate pe rolul instanțelor, la nivelul secției penale au mai fost organizate întâlniri la care au fost dezbătute aceste subiecte însă s-a considerat necesară organizarea unei întâlniri cu reprezentanții LIEC tocmai pentru a fi cunoscute necesitățile acestora și modul de lucru în cazul în care se dispune efectuarea unei lucrări de expertiză.

În ceea ce privește plata expertizelor efectuate, în sensul de a fi achitat doar un avans iar la finalizarea lucrării să se achite costul integral, a fost sugerată ideea ca reprezentanții Curții de Apel Brașov să ia legătura cu directorul adjunct din cadrul LIEC care răspunde de partea financiară.

S-a adus la cunoștință judecătorilor că expertizele care intră în competența LIEC Brașov sunt expertizele grafice, semnătură, scris, imagini video, expertizele accidentelor de trafic rutier și balistică.

În cazul expertizelor privind imaginile de comparație în situația în care există astfel de imagini nu au întâmpinat probleme, însă este necesar ca imaginile de comparație să fie surprinse cu aceleași sisteme de înregistrare. Au fost însă probleme în cazul imaginilor surprinse de camerele de filmat instalate la bancomate care sunt poziționate într-un mod ciudat și astfel nu pot fi distinse imaginile.

Apreciază că la prelevarea imaginilor de acest gen este necesar să fie prezent un reprezentant al Ministerului Public.

Judecătorii din cadrul secției au adus la cunoștință reprezentanților LIEC că în momentul în care instanța dispune o expertiză nu sunt cunoscute caracteristicile bancomatului, dacă înregistrează video sau prin fotografiere, instanța are la dosar un CD pe care este menționat că ar cuprinde imagini înregistrate la bancomat. În aceste condiții apreciază că ar fi util dacă s-ar efectua o corespondență între expert și bancă, în acest fel evitându-se acordarea de termene inutile.

Reprezentanții LICE propune ca instanța să trimită adresă la bancă în sensul că s-a dispus efectuarea unei expertize iar banca să poarte corespondență cu expertul prin email.

Referitor la expertiza privind autenticitatea vocilor se solicită de către LIEC să comunice minutul și secunda care trebuie supuse examinării, ori acest indiciu poate fi considerat ca o antepunțare în sensul că instanța are cunoștință de faptul că inculpatul apare pe acea înregistrare la un anumit moment. De asemenea există posibilitatea ca în actul de sesizare să nu fie indicat minutul și secunda ci doar data la care s-a purtat o anumită convorbire. Într-adevăr la dosare sunt atașate CD-uri însă acestea nu pot fi deschise în lipsa unor mijloace tehnice adecvate, iar pe suport nu se menționează data înregistrării, astfel că instanța nu poate face o individualizare a convorbirilor.

Reprezentanții LIEC apreciază că în cazul acestui tip de expertiză este necesară o individualizare a perioadei de timp ce trebuie analizată. Cu cât intervalul de timp este mai bine identificat cu atât răspunsul este mai precis, în opinia lor fiind de datoria Ministerului Public să indice intervalul de timp în care s-au efectuat convorbirile.

Cu privire la expertizele privind autenticitatea înregistrărilor au apărut probleme întrucât SRI nu pune la dispoziția expertului aparatura folosită și nici nu certifică originalitatea înregistrărilor, la procuror comunică o copie a înregistrărilor pe care aceștia o denușește original. În cazul acestor expertize nu se poate pronunța concluzie certă întrucât vocea unei persoane este variabilă, ca de altfel și scrisul. Ar fi util dacă inculpatul ar putea preciza partea din înregistrare care nu corespunde realității.

2. În a doua parte a întâlnirii, vicepreședintele Curții de Apel Brașov aduce la cunoștință participanților motivul pentru care de această dată prezența judecătorilor care soluționează cauze penale a fost obligatorie și nu facultativă ca de fiecare dată când au avut loc astfel de întâlniri.

S-a constatat că ultimele întâlniri privind discutarea problemelor de practică neunitară în materie penală nu au putut fi organizate întrucât niciun reprezentant al instanței nu a înțeles să se prezinte, în condițiile în care astfel de întâlniri reprezintă o obligație profesională.

De asemenea, deși în nenumărate rânduri instanțele au comunicat că nu au probleme de discutat, totuși în hotărârile supuse căilor de atac se constată anumite situații ce au generat o practică neunitară și care duc la pronunțarea unor soluții de casare.

În continuare președintele secției penale și pentru cauze cu minori supune discuției problemele de practică neunitară comunicate de instanțele din raza de competență a Curții de Apel Brașov, respectiv de Judecătoria Brașov, Judecătoria Tg. Secuiesc și Judecătoria Întorsura Buzăului.

Judecătoria Braşov

a) O primă problemă se referă la modul de soluționare a acțiunii civile promovată de Spitalul Clinic Județean de Urgență, în situația în care se dispune încetarea procesului penal urmare retragerii plângerii prealabile de către partea vătămată.

Într-o primă opinie se admite acțiunea civilă și este obligat inculpatul la plata daunelor morale, soluție menținută în calea de atac a recursului, prin respingerea căii de atac exercitate de parchet.

Într-o altă opinie, deși soluția primei instanțe este similară, se admite recursul declarat în cauză de către parchet, apreciindu-se ca fiind aplicabile dispozițiile art. 346 alin.4 Cod procedură penală față de întreaga latură civilă a cauzei.

O parte din judecătorii prezenți la întâlnire consideră că în cazul retragerii plângerii prealabile se poate soluționa și acțiunea civilă însă aceasta trebuie respinsă având în vedere că legea nu distinge.

Cealaltă parte a judecătorilor consideră că latura civilă a cauzei trebuie lăsată nesoluționată întrucât atunci când se admit pretențiile trebuie să se stabilească o culpă a inculpatului, ceea ce nu se realizează în cazul retragerii plângerii prealabile. Situația este similară și în cazul împăcării.

b) O altă problemă o constituie oportunitatea aplicării dispozițiilor art. 449 Cod procedură penală, urmare a sesizărilor efectuate de Biroul executări penale, cu privire la contopirea pedepselor aplicate prin sentințe penale diferite, pentru fiecare pedeapsă dispunându-se ca și modalitate de executare suspendarea sub supraveghere.

Într-o opinie s-a admis sesizarea și în final pentru pedeapsa rezultantă s-a dispus executarea în detenție.

Într-o altă opinie s-a admis sesizarea și în final pentru pedeapsa rezultantă s-a dispus tot suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei.

Într-o a treia opinie s-a respins sesizarea apreciindu-se că aplicarea art. 449 Cod procedură penală nu este obligatorie, neexistând nici un impediment ca pentru un condamnat să fie deschise două dosare de supraveghere.

Pe scurt, în cazul existenței a două sentințe de condamnare în care ca și modalitate de executare este stabilită suspendarea sub supraveghere, întrucât Serviciul de probațiune nu poate efectua o dublă supraveghere sesizează Biroul de executări penale pentru contopirea pedepselor, pe motiv că nu pot pune în practică dispoziția instanței.

Judecătorii din cadrul Curții de Apel susțin că Serviciul de probațiune nu are atribuții de sesizare a instanței, fiind doar o adresă la care biroul de executări penale poate răspunde pe cale administrativă, în sensul că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 449 Cod procedură penală. În cazul în care s-ar da curs solicitării Serviciului de probațiune, există riscul ca pedepsele să fie contopite, să se aplice un spor și să rezulte o pedeapsă cu executare în regim de detenție.

Judecătoria Tg. Secuiesc

La Judecătoria Tg. Secuiesc a fost semnalată o singură problemă de practică neunitară privind posibilitatea pronunțării unei soluții de achitare raportat la dispozițiile art. 10 lit.b/1 Cod procedură penală în cadrul procedurii simplificate prevăzută de art. 320/1 Cod procedură penală.

Unele instanțe pronunță soluții de achitare a inculpatului în cazul în care apreciază că fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, chiar dacă

inculpatul recunoaște comiterea faptei și sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Alte instanțe pronunță exclusiv soluții de condamnare a inculpatului în cazul în care cererea acestuia de aplicare a dispozițiilor art. 320/1 Cod procedură penală a fost admisă.

Participanții la această întâlnire apreciază că se poate dispune achitarea inculpatului, chiar dacă se merge pe recunoașterea faptei, în situația în care în faza de urmărire penală nu există probe suficiente pentru a se dispune o soluție de condamnare.

Judecătoria Întorsura Buzăului

Judecătoria Întorsura Buzăului solicită a fi supusă atenției o chestiune de drept cu care s-a confruntat cu ocazia soluționării unui dosar penal, respectiv procedura identificării și evaluării unui bun folosit la comiterea unei infracțiuni dar care nu aparține infractorului, iar persoana căreia îi aparține bunul nu a cunoscut scopul folosirii lui.

În astfel de situații dacă parchetul precizează valoarea bunului iar inculpatul nu o contestă această valoare va fi avută în vedere, în caz contrar urmând a se efectua o expertiză.

Suplimentar față de problemele de practică neunitară în materie penală comunicate de instanțe s-a pus în discuție chestiunea stabilirii prejudiciului în cazul infracțiunilor de evaziune fiscală, discuție care va fi reluată în următoarea întâlnire ce va avea loc la începutul anului 2013.

Întrucât cu ocazia soluționării căilor de atac exercitate împotriva hotărârilor primei instanței au fost identificate unele probleme care însă nu sunt de natură să ducă la casarea hotărârii, pentru evitarea pe viitor a acestor situații au fost aduse la cunoștință participanților la întâlnire, cu solicitarea de a se încerca remedierea lor.

- în cazul achitării inculpatului ca urmare a achitării prejudiciului se comunică hotărârea la cazierul fiscal.
- se aplică măsura confiscării fără să se stabilească valoarea pentru fiecare inculpat; confiscarea nu este solidară
- se aplică circumstanțe atenuante doar pentru una dintre infracțiunile aflate în concurs
- după disjungere, cu ocazia soluționării acțiunii civile, inculpatul a devenit pârât și partea vătămată reclamant, fiind luate interogatorii
- după disjungerea cauzei, urmare a aplicării art. 320/1 Cod procedură penală, s-a format un nou dosar și s-au avut în vedere dispozițiile art. 291 alin.3 Cod procedură penală, societatea de asigurare solicitând casarea cu trimitere
- nu se motivează încadrarea faptei în drept
- în cazul concursului de infracțiuni se aplică pedeapsa accesorie după fiecare condamnare
- nu se menționează modul în care se resping recursurile: ca nefondat, inadmisibil
- nu se face un calcul corect al pedepsei în cazul aplicării dispozițiilor art.320/1 Cod procedură penală.
- Se contopesc pedepse calculate pe zile cu pedepse calculate pe luni

- în motivare nu se anulează înscrisurile falsificate deși inculpatul este condamnat pentru fals
- se rețin dispozițiile art. 33 Cod penal pentru fiecare faptă în parte
- se schimbă încadrarea juridică, se aplică art. 86/4, Cod penal iar apoi se reține art. 76 Cod penal fără a fi reținut și art. 74 Cod penal
- se suspendă condiționat pedeapsa principală, nu se aplică pedeapsa accesorie dar se suspendă această pedeapsă accesorie
- nu se ia declarație inculpatului care se prevalează de dispozițiile art.320/1 Cod procedură penală și instanța nu se pronunță în sensul admiterii sau respingerii cererii acestuia
- nu este expusă starea de fapt în cazul aplicării art.320/1 Cod procedură penală

De asemenea președintele secției aduce la cunoștință participanților la întâlnire că folosirea diacriticilor în motivărilor hotărârilor judecătorești este obligatorie.

PREȘEDINTE SECȚIE

Judecător Constantin Epure